

Correctionele Rechtbank Hasselt, 25 oktober 2013, 18A kamer

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,

18A kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE

PAYOKE V.Z.W., met ondernemingsnummer 0434.598.996, met maatschappelijke zetel te 2000 Antwerpen, Leguit, 4,

burgerlijke partij, dd. 25 juli 2012, stelling gedaan voor de heer J., dd. Onderzoeksrechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, door Mr. P. , advocaat te (...)

S.K.,

S.B.,

S.P.,

allen woonstkeuze doende bij (...)

burgerlijke partijen, gesteld ter zitting van 29.03.2013 tegen beide beklaagden, vertegenwoordigd door Mr. P., advocaat te (...)

EN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. R.S.,

groot- /kleinhandelaar,

geboren te (...) (India) op (...), wonende te (...),

Belg.

2. K.K.,

zonder beroep, volgens haar verklaring ter zitting thans keukenhulp,

geboren te (...) (India) op (...),

wonende te (...),

Belgische.

Verdacht van:

De eerste en de tweede

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

Te Hasselt en bij samenhang elders in het land, meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 7 december 2008 en 9 februari 2011

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 77bis en 77quater 2° en 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat personen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomen, erdoor reizen of aldaar verblijven, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat,

- met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de personen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken

thans ingevolge de wet van 26 november 2011 (B.S. 23.01.2012) tot wijziging en aanvulling van het Strafwetboek teneinde het misbruik van de zwakke toestand van personen strafbaar te stellen, en de strafrechtelijke bescherming van kwetsbare personen tegen mishandeling uit te breiden, geformuleerd als volgt:

- met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de personen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand, hun leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken

- en met de omstandigheid dat van die activiteit een gewoonte werd gemaakt,

namelijk minstens:

I. S.K., ° (...)

II. S.B., ° (...)

III. S.P., ° (...)

IV. S.T., ° (...)

V. S.I., ° (...).

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het openbaar ministerie in de vordering;

- Mr. P., namens de burgerlijke partijen;

- beide beklaagden, bijgestaan door Mr. D., advocaat te (...).

*** *** ***

1. DE PROCEDURE

Ter zitting van 27.09.2013 werd de zaak hernomen voor een anders samengestelde zetel.

2. BESPREKING TENLASTELEGGING

2.1. ALGEMEEN

De beklaagden moeten zich als dader of mededader voor de rechtbank verantwoorden wegens het misdrijf van mensensmokkel te Hasselt en bij samenhang elders in het land, op niet nader te bepalen data tussen 7 december 2008 en 9 februari 2011, met de verzwarende omstandigheden dat van deze activiteit een gewoonte werd gemaakt en dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van minstens de volgende personen: S.K., S.B., S.P., S.T. en S.I.

Mensensmokkel wordt strafbaar gesteld in artikel 77bis van de vreemdelingenwet van 15 december 1980. De verzwarende omstandigheden worden opgesomd in artikel 77quater van dezelfde wet.

Het misdrijf mensensmokkel heeft betrekking op de illegale immigratie met de hulp van derden.

Mensensmokkel houdt in dat de persoon die de grens wil oversteken op de hoogte is van de manier waarop hij of zij zal reizen en uit vrije wil hiermee instemt.

Mensensmokkel vereist het direct of indirect nastreven van een vermogensvoordeel. De wet vereist niet dat er al daadwerkelijk een vermogensvoordeel werd bekomen of dat iedere medebeklaagde van elke vluchteling persoonlijk geld ontvangen heeft.

2.2. BESPREKING

Het strafonderzoek heeft aangetoond dat genoemde personen S.K., S.B., S.P., S.T. en S.I. op georganiseerde wijze naar België zijn gekomen.

Alle slachtoffers waren personen die geen onderdaan waren van een lidstaat van de Europese Unie.

Eerste beklaagde R.S. was degene die in Indië zelf of via een tussenpersoon de slachtoffers S.K., S.B. en S.P. benaderde om naar België of Europa te komen om er te leven en te werken.

Mits betaling van een geldsom zorgde eerste beklaagde R.S. dat zij naar België konden komen vanuit Indië. Dit gold ook voor S.T.

Ook bood hij hulp aan voor het verdere verblijf door het voorstellen van of het regelen van een schijnhuwelijk.

S.K., S.B. en S.T. werden door eerste beklaagde R.S. tesamen met nog een aantal landgenoten naar België begeleid per vliegtuig via Kazachstan eind 2008-begin 2009.

Tweede beklaagde K.K. zorgde voor de transporten van deze slachtoffers vanaf het station te Hasselt met de Mercedes Vito van eerste beklaagde R.S. en bracht hen onder op verschillende plaatsen waar ze tijdelijk opvang en onderdak kregen, waaronder ook in de door haar en eerste gedaagde R.S. uitgebate nachtwinkel in Hasselt.

S.P. betaalde aan eerste beklaagde R.S. via de tussenpersoon B.S., vader van tweede beklaagde K.K. een som als voorschot om alle documenten in orde te maken om naar België te komen.

Na een huwelijk op 07.09.2008 met tweede beklaagde K.K. kon hij over de nodige verblijfsdocumenten beschikken voor zijn komst naar België.

S.I. kwam via Italië in België terecht. Eerste beklaagde R.S. zou hem de nodige documenten verschaffen om legaal in België te verblijven. Eerste beklaagde R.S. was een huwelijk aan het regelen voor S.I. en dit voor een aanzienlijke geldsom (stuk 256 en 261).

Beide beklaagden ontkennen de aan hen ten laste gelegde feiten.

Bij het beoordelen van de tenlastelegging houdt de rechtbank rekening met de verklaringen van de slachtoffers, de objectieve vaststellingen gedaan tijdens het strafonderzoek en het resultaat van de huiszoeken.

De rechtbank houdt ondermeer rekening met :

- de gedetailleerde verklaringen van S.K. (stukken 6, 261, 276, 526): Zo duidt hij in zijn verklaring -na fotoconfrontatie- S.T. aan als één van de 8 Indiërs die samen met hem via Kazachstan door toedoen van eerste beklaagde R.S. naar België afreisde en op hetzelfde vliegtuig zat.

S.T. werd bij de huiszoeking in de door beklagden uitgebate nachtwinkel te Hasselt, (...) aangetroffen samen met S.I.

Deze laatste werd eveneens herkend door S.K. op foto (stuk 261)

- de uitvoerige verklaringen van S.B. (stukken 176, 507)
- de verklaringen van S.P. (stukken 69, 184) en de door hem bijgebrachte documenten (stukken 70,71 en 72) opgesteld in (...) en vertaald (stuk 160) houdende een overzicht van kosten die gemaakt werden, o.a. huwelijksonkosten om hem naar België te smokkelen. Deze stukken werden ondertekend door B.S., vader van tweede beklaagde
- de verklaring van R.N., aan wiens geloofwaardigheid niet kan worden getwijfeld nu ze een voor zichzelf incriminerende verklaring aflegde en de door haar op verzoek van eerste beklaagde R.S. opgestelde geloofsbrieven overlegde (stuk 61). Zij bracht ook een overzicht van telefoonverkeer van eerste beklaagde R.N. bij. Hieruit blijkt ondermeer dat in de periode van de tenlastelegging er oproepen van eerste beklaagde R.S. vanuit Kazachstan waren (stuk 44)
- de bij de huiszoeking te Hasselt, (...) op 08.02.2011 aangetroffen visa voor Kazachstan op naam van eerste beklaagde R.S. voor de periode 24.12.2008-23.01.2009 alsook het huwelijkscertificaat van S.P. en tweede beklaagde K.K (stuk 351)
- de door DVZ verstrekte inlichtingen waaruit blijkt dat in de periode dat S.K. en S.B. een visum bekwamen via de Tsjechische ambassade in Kazachstan nog minstens 11 andere Indiërs eveneens een visum via deze ambassade voor het Schengen-gebied bekwamen, waaronder S.T. (stuk 522).

De verklaringen van S.K. zijn hierbij wel degelijk geloofwaardig gezien zij bevestigd worden door een aantal van de bovenvermelde objectieve gegevens.

Het staat dan ook vast dat beklagden er toe hebben bijgedragen rechtstreeks of onrechtstreeks dat de vijf slachtoffers die geen onderdaan waren van een lidstaat van de Europese Unie op vrijwillige basis België zijn binnengekomen om hier te leven en te werken, zulks in strijd met de Belgische wetgeving. Economische motieven lagen aan de basis van hun verblijf in België.

Uit de verklaringen van de slachtoffers S.K., S.B. en S.P. blijkt ook dat ze in ruil voor het regelen van hun visum en vlucht naar België verplicht waren buitensporig hoge bedragen - die geen enkel verband hielden met de werkelijke kosten om gebracht te worden van Indië naar België - te betalen aan eerste beklaagde R.S. of de tussenpersonen in Indië.

Het laten overkomen van landgenoten tegen woekerprijzen die ruimschoots de kosten overstegen, gebeurde door beklaagden louter met het oog op geldgewin. Ze streefden een direct vermogensvoordeel na.

Zo betaalden S.K. 32.000,00 euro, S.P. 15.000,00 euro en S.B. anderhalf miljoen Indische roepies voor hun overbrenging naar België.

Ook met betrekking tot S.T. en S.I. is de rechtbank van oordeel dat beklaagden ertoe hebben bijgedragen dat zij. België binnenkwamen met het oogmerk om direct of indirect een vermogensvoordeel te verkrijgen.

S.I. kwam via Italië in België terecht. Eerste beklaagde R.S. zou hem de nodige documenten verschaffen om legaal in België te verblijven. Uit de verklaring van S.K. van 8 februari 2011 blijkt dat eerste beklaagde R.S. een huwelijk aan het regelen was voor S.I. en dit voor een aanzienlijke geldsom (stuk 256 en 261).

Volgens de verklaring van S.K. vloog S.T. met hetzelfde vliegtuig als S.K. vanuit New Dehli naar Kazakstan. Hij was één van de 8 personen die door eerste beklaagde R.S. naar België werd gesmokkeld tesamen met S.K. Beiden waren ook via dezelfde organisatie via Turkije en andere Europese landen in Brussel terechtgekomen (stuk 260 en 261). Eerste beklaagde R.S. was de verantwoordelijke volgens S.K. voor de smokkel van S.T. naar België (stuk 524).

Het staat dan ook vast dat eerste beklaagde R.S. S.T. naar België heeft gesmokkeld tegen betaling van een geldsom, zoals het geval was voor S.B. en S.K. die met hetzelfde transport naar België kwamen.

Eerste beklaagde R.S. maakte zich hierbij schuldig aan het misdrijf mensensmokkel als dader.

Twee beklaagde K.K. verleende noodzakelijke hulp aan het misdrijf mensensmokkel door het transporten van een aantal slachtoffers van het station te Hasselt naar hun verblijfplaatsen, door het aangaan van een schijnhuwelijk met S.P.,... Ze verkreeg ook indirect een vermogensvoordeel gezien zij nog samenwoonde met eerste beklaagde R.S. (zie stukken 8 en 198) en deze laatste volgens de eigen verklaring van tweede beklaagde K.K. haar woonst afbetaalde (stuk 602).

Tweede beklaagde K.K. is dan ook mededader aan het misdrijf mensensmokkel.

Verzwarende omstandigheid van het misbruik maken van de kwetsbare positie van de slachtoffers

Tevens wordt de verzwarende omstandigheid ten laste van beklaagden, gelegd dat zij misbruik hebben gemaakt van de kwetsbare positie waarin de slachtoffers verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand,... zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken.

De vijf slachtoffers verkeerden wel degelijk in een kwetsbare positie ten gevolge van hun precaire sociale toestand in het buitenland. Zij wensten een beter leven, hetgeen hen werd voorgespiegeld door eerste beklaagde R.S. zelf of via een tussenpersoon. Zij hadden dan ook in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze dan zich te laten misbruiken.

Deze verzwarende omstandigheid is dan ook bewezen in hoofde van beide beklaagden.

Verzwarende omstandigheid dat van de activiteit een gewoonte werd gemaakt

Tenslotte wordt aan beklaagden de verzwarende omstandigheid ten laste gelegd dat zij van het misdrijf van mensensmokkel een gewoonte hebben gemaakt.

Deze verzwarende omstandigheid is eveneens bewezen in hoofde van beide beklaagden.

Het transport van een groot aantal personen via Delhi en Kazachstan binnen een beperkte tijdsperiode toont aan dat er bij beklaagden geen sprake was van een toevallige bezigheid maar van een activiteit waarvan een gewoonte werd gemaakt.

Er werd internationaal geopereerd en de te smokkelen personen werden aangesproken door ondermeer tussenpersonen die instonden voor de ontvangst van de gelden, het transport vanuit Indië en het tijdelijk verblijf te Kazachstan.

3. DE STRAFMAAT

Eerste beklaagde R.S.

Ter zitting van 27.09.2013 werd verzocht in ondergeschikte orde aan beklaagde het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te staan.

Opschorting van de uitspraak van de veroordeling is een buitengewone gunst en dient een uitzonderlijk karakter te behouden.

Opschorting strekt ertoe te voorkomen dat een veroordelende maatregel, buiten haar normalerwijze te voorziene gevolgen en/d door de eraan verbonden publiciteit, voor de beklaagde een onevenredige sociaaleconomische declassering zou meebrengen.

De elementen waarover de rechtbank thans beschikt laten echter niet toe aan te nemen dat deze redengeving in casu voorhanden is, zodat op het verzoek tot opschorting niet wordt ingegaan.

De ten laste van beklaagde bewezen verklaarde feiten onder de tenlasteleggingen A.II, A.III, A.IV en A.V, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat bij toepassing van artikel 65 Sw. slechts één straf wordt uitgesproken.

De rechtbank houdt bij de bepaling van de strafmaat voor beklaagde rekening met de aard en de ernst van de feiten alsook met de persoonlijkheid van beklaagde.

Beklaagde heeft misbruik gemaakt van de zwakke economische positie van zijn landgenoten die naar Europa of België wilden uitwijken in de hoop op een betere toekomst. Zijn gedrag is moreel verwerpelijk.

Bovendien dient eveneens rekening te worden gehouden met de gevolgen voor de slachtoffers.

Beklaagde handelde hierbij louter met het oog op geldgewin.

Beklaagde vroeg tevens om een uitstel van tenuitvoerlegging van straf. De rechtbank is van oordeel dat een uitstel van tenuitvoerlegging van straf geen gepaste reactie is gezien de aard en de ernst van de feiten.

Om beklagde het ontoelaatbare van zijn handelen te doen inzien en herhaling te voorkomen, wordt hij veroordeeld tot de hierna bepaalde gevangenisstraf en een geldboete.

De omvang van de geldboete is aangepast aan de aard en de ernst van de feiten en aan de persoonlijkheid van beklagde.

De vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Tweede beklagde K.K.

Ter zitting van 27.09.2013 werd verzocht in ondergeschikte orde aan beklagde het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te staan.

Opschorting van de uitspraak van de veroordeling is een buitengewone gunst en dient een uitzonderlijk karakter te behouden.

Opschorting strekt ertoe te voorkomen dat een veroordelende maatregel, buiten haar normalerwijze te voorziene gevolgen en/of door de eraan verbonden publiciteit, voor de beklagde een onevenredige sociaaleconomische declassering zou meebrengen.

De elementen waarover de rechtbank thans beschikt laten echter niet toe aan te nemen dat deze redengeving in casu voorhanden is, zodat op het verzoek tot opschorting niet wordt ingegaan.

De ten laste van beklagde bewezen verklaarde feiten onder de tenlasteleggingen A.I, A.II, A.III, A.IV en A.V, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat bij toepassing van artikel 65 Sw. slechts één straf wordt uitgesproken.

De rechtbank houdt bij de bepaling van de strafmaat voor beklagde rekening met de aard en de ernst van de feiten alsook met de persoonlijkheid van beklagde.

Beklaagde heeft misbruik gemaakt van de zwakke economische positie van haar landgenoten die naar Europa of België wilden uitwijken in de hoop op een betere toekomst. Haar gedrag is moreel verwerpelijk.

Bovendien dient eveneens rekening te worden gehouden met de gevolgen voor de slachtoffers.

Beklaagde handelde hierbij louter met het oog op geldgewin.

Beklaagde vroeg tevens om een uitstel van tenuitvoerlegging van straf. De rechtbank is van oordeel dat een uitstel van tenuitvoerlegging van straf geen gepaste reactie is gezien de aard en de ernst van de feiten.

Om beklaagde het ontoelaatbare van zijn handelen te doen inzien en herhaling te voorkomen, wordt hij veroordeeld tot de hierna bepaalde gevangenisstraf en een geldboete.

De omvang van de geldboete is aangepast aan de aard en de ernst van de feiten en aan de persoonlijkheid van beklaagde.

De vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

4. VERBEURDVERKLARING

Het openbaar ministerie vordert de verbeurdverklaring op grond van artikel 42,1° Sw. van:

- Pc Tower HP A 6000 (OS 112252 nr. 1)
- Pc Tower Acer Aspire E 500 — gsm Nokia 2220S (OS 112253 nrs. 1-2)
- 3 gsm-toestellen (OS 120892)
- geldsom van 1.035,00 euro (stuk 279-280)
- Mercedes Vito (stuk 283)

Het voertuig Mercedes Vito is eigendom van eerste beklaagde R.S. en heeft wel degelijk gediend om het misdrijf te plegen (stuk 283).

Beklaagden hebben dit voertuig gebruikt om de slachtoffers te transporteren ondermeer vanuit het station te Hasselt bij hun aankomst in België en ze onder te brengen op verschillende plaatsen voor tijdelijke opvang. De rechtbank verklaart het voertuig dan ook verbeurd op grond van artikel 42,1° Sw. lastens eerste beklaagde R.S.

De rechtbank beveelt de verbeurdverklaring van de PC Tower Acer Aspire E 500, neergelegd ter griffie onder nr. 1 van het O.S. 11253. Deze computer behoorde toe aan eerste beklaagde R.S. en heeft gediend of was bestemd tot het plegen van het misdrijf mensensmokkel. De rechtbank verklaart deze computer dan ook verbeurd op grond van artikel 42,1° Sw.

De rechtbank gaat niet in op de vordering van het openbaar ministerie om:

- de Pc Tower HP A 6000, neergelegd ter griffie onder O.S. 112252, nr. 1
- de gsm Nokia 2220S, neergelegd ter griffie onder OS 112253 nr. 2 en
- de 3 gsm-toestellen, neergelegd ter griffie onder OS 120892

verbeurd te verklaren. Het staat immers niet vast dat deze voorwerpen hebben gediend of waren bestemd tot het plegen van het misdrijf mensensmokkel.

Het openbaar ministerie vordert de verbeurdverklaring van een geldsom van 1.035,00 euro aangetroffen bij de huiszoeking in de nachtwinkel te Hasselt van eerste beklaagde R.S. op 08.02.2011 (stuk 345).

Het is niet bewezen dat deze geldsom afkomstig is van het misdrijf mensensmokkel. Deze geldsom wordt bijgevolg niet verbeurd verklaard op grond van art. 42,3° Sw.

5. DE BURGERLIJKE VORDERINGEN

5.1. Beoordeling van de vordering van S.K.

S.K. stelde zich tijdig en regelmatig burgerlijke partij. Zijn vordering is dan ook ontvankelijk.

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van in het totaal 44.173,56 euro. Tevens worden door de burgerlijke partij intresten vanaf 15.04.2009 gevorderd.

5.1.1. Materiële schade

De burgerlijke partij vordert een vergoeding van 32.000,00 euro voor de overtocht en verblijfspapieren.

Beklaagden stellen dat er geen enkel bewijs van betaling van enige bedragen wordt bijgebracht.

De gedetailleerde verklaringen van de burgerlijke partij zijn geloofwaardig (zie supra) zodat wordt aangenomen dat door de burgerlijke partij een bedrag van 32.000,00 euro werd betaald. De rechtbank kent het gevorderde bedrag van 32.000,00 euro toe, te vermeerderen met de vergoedende intresten sedert de gemiddelde datum van 15.04.2009, zoals gevorderd. De intresten worden niet cijfermatig betwist.

De burgerlijke partij vordert een vergoeding van 11.173,56 euro inkomstenverlies.

De burgerlijke partij toont echter niet aan dat zij ten gevolge van het misdrijf van mensensmokkel, waaraan beklaagden zich schuldig hebben gemaakt een inkomstenverlies heeft geleden van 11.173,56 euro.

De vordering van de burgerlijke partij wat betreft haar inkomstenverlies wordt dan ook niet toegekend.

5.1.2. Morele schade

De burgerlijke partij vordert een vergoeding van 1.000,00 euro morele schade ex aequo et bono.

Het is bewezen dat de burgerlijke partij morele schade heeft geleden ten gevolge van het misdrijf van mensensmokkel. Morele schade is moeilijk concreet te begroten en kan het leed niet wegnemen.

Naar billijkheid kent de rechtbank een morele schadevergoeding toe van 1.000,00 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf de gemiddelde datum van 15.04.2009, zoals gevorderd. De intresten worden niet cijfermatig betwist.

5.2. Beoordeling van de vordering van S.B.

De vordering van de burgerlijke partij S.B. werd tijdig en regelmatig ingesteld. Zij is dan ook ontvankelijk.

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van in het totaal 29.000,00 euro. Tevens worden door de burgerlijke partij intresten vanaf 01.10.2009 gevorderd.

5.2.1. Materiële schade

De burgerlijke partij vordert een vergoeding van 24.000,00 euro voor de door hem betaalde overtocht.

Beklaagden stellen dat er geen enkel bewijs van betaling van enige bedragen wordt bijgebracht.

De gedetailleerde verklaringen van de burgerlijke partij zijn geloofwaardig zodat wordt aangenomen dat door de burgerlijke partij een bedrag van 1,5 miljoen Indische roepies of omgerekend 24.000,00 euro werd betaald. De rechtbank kent het gevorderde bedrag van 24.000,00 euro toe, te vermeerderen met de vergoedende intresten sedert de gemiddelde datum van 01.10.2009, zoals gevorderd. De intresten worden niet cijfermatig betwist.

5.2.2. Morele schade

De burgerlijke partij vordert een vergoeding van 5.000,00 euro morele schade ex aequo et bono.

Het is bewezen dat de burgerlijke partij morele schade heeft geleden ten gevolge van het misdrijf van mensensmokkel. Morele schade is moeilijk concreet te begroten en kan het leed niet wegnemen.

Naar billijkheid kent de rechtbank een morele schadevergoeding toe van 2.500,00 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf de gemiddelde datum van 01.10.2009, zoals gevorderd. De intresten worden niet cijfermatig betwist.

5.3. Beoordeling van de vordering van S.P.

De vordering van de burgerlijke partij S.P. werd tijdig en regelmatig ingesteld en is dan ook ontvankelijk.

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van 20.162,47 euro. Tevens worden door de burgerlijke partij intresten vanaf 01.10.2009 gevorderd.

5.3.1. Materiële schade

De burgerlijke partij vordert een vergoeding van 15.000,00 euro voor de overtocht en verblijfspapieren.

Beklaagden stellen dat er geen enkel bewijs van betaling van enige bedragen wordt bijgebracht.

De rechtbank aanvaardt de gedetailleerde verklaring van de burgerlijke partij als geloofwaardig zodat wordt aangenomen dat door de burgerlijke partij een bedrag van 15.000,00 euro in het totaal werd betaald. De rechtbank kent het gevorderde bedrag van 15.000,00 euro toe, te vermeerderen met de vergoedende intresten sedert 01.10.2009, zoals gevorderd. De intresten worden niet cijfermatig betwist.

De burgerlijke partij vordert een vergoeding van 4.162,47 euro inkomstenverlies.

De burgerlijke partij toont echter niet aan dat zij ten gevolge van het misdrijf van mensensmokkel, waaraan beklagden zich schuldig hebben gemaakt een inkomstenverlies heeft geleden van 4.162,47 euro.

De vordering van de burgerlijke partij wat betreft haar inkomstenverlies wordt dan ook niet toegekend.

5.3.2. Morele schade

De burgerlijke partij vordert een vergoeding van 1.000,00 euro morele schade ex aequo et bono.

Het is bewezen dat de burgerlijke partij morele schade heeft geleden ten gevolge van het misdrijf van mensensmokkel. Morele schade is moeilijk concreet te begroten en kan het leed niet wegnemen.

Naar billijkheid kent de rechtbank een morele schadevergoeding toe van 1.000,00 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf de gemiddelde datum van 01.10.2009, zoals gevorderd. De intresten worden niet cijfermatig betwist

5.4. Beoordeling van de vordering van VZW PAYOKE

VZW PAYOKE heeft zich burgerlijke partij gesteld tegen de beklagden.

Zij is bevoegd om op te treden gelet op haar opdracht en bevoegdheid inzake de strijd tegen internationale mensenhandel en mensensmokkel. Haar vordering werd tijdig en regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

Zij vordert een symbolische schadevergoeding van 1,00 euro van de beklagden, bedrag dat kan toegekend worden. De beklagden worden hoofdelijk veroordeeld tot het betalen van deze schadevergoeding.

5.5. Rechtsplegingsvergoeding

De burgerlijke partijen vorderen samen een rechtsplegingsvergoeding van 5.500,00 euro.

Het betreft hier de basisvergoeding voor vorderingen van 100.000,01 euro tot 250.000,00 euro.

Ter zitting van de rechtbank verzocht de raadsman van beklaagden deze te willen herleiden tot de minimumrechtsplegingsvergoeding gezien de moeilijke financiële situatie van beklaagden.

De rechtbank is van oordeel dat er geen sprake is van een slechte financiële situatie van beklaagden, die twee nachtwinkels uitbaten en over een eigen woning beschikken.

Het gevorderde basisbedrag van 5.500,00 euro kan worden toegekend:

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 162,162bis,185,194,197 Strafwetboek art. 38,40,65

Wet 15.12.1980 art. 1, 77bis en 77quater 2° en 6° Burgerlijk wetboek art. 1382

Wet 05.03.1952 art.1, Wet 07.02.2003 art.36 en Wet 28.12.2011 art. 2

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 31.10.2005 art. 1

Ger. W. art. 1022

K.B. 26.10.2007 art. 1,2,3,6,8,10

KB. 28.12.1950 art. 91 al.1

KB. 28.12.1950 art. 91 al.2, gewijzigd bij art. 1 KB. 13.11.2012

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41 En de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank recht doende **OP TEGENSPRAAK.**

OVER DE STRAFVORDERING

Eerste beklaagde R.S.

Verklaart beklaagde schuldig aan de tenlasteleggingen A.I, A.II, A.III, A.IV en A.V. met inbegrip **van de verzwarende omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare positie van de slachtoffers en dat van de activiteit een gewoonte werd gemaakt.**

Veroordeelt beklaagde voor de feiten samen tot een gevangenisstraf van **ACHTTIEN MAANDEN** en tot een geldboete van 5.000,00 euro. Stelt vast dat de feiten gepleegd werden na 29.02.2004, doch wel vóór 01.01.2012, zodat de wet van 07.02.2003 op de opdecimen van toepassing is en dat deze geldboete, door verhoging met 45 opdecimen (vermenigvuldiging met 5,5), gebracht wordt op **27.500,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vernield in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op 3 maanden.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van **bijdrage** tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op **150,00 euro**.

Tweede beklaagde K.K.

Verklaart beklaagde schuldig aan de tenlasteleggingen A.I, A.II, A.III, A.IV en A.V. met inbegrip van de **verzwarende omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare positie van de slachtoffers en dat van de activiteit een gewoonte werd gemaakt**.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten samen tot een gevangenisstraf van **ACHTTIEN MAANDEN** en tot een geldboete van 5.000,00 euro. Stelt vast dat de feiten gepleegd werden na 29.02.2004, doch wel vóór 01.01.2012, zodat de wet van 07.02.2003 op de opdecimen van toepassing is en dat deze geldboete, door verhoging met 45 opdecimen (vermenigvuldiging met 5,5), gebracht wordt op **27.500,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op 3 maanden.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van **bijdrage** tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 50 opdecimen en alzo gebracht op **150,00 euro**.

Beveelt de verbeurdverklaring van PC Tower Acer Aspire E 500, neergelegd ter griffie onder nr. 1 van het O.S. 11253 alsook van de Mercedes Vito (stuk 283) lastens eerste beklaagde R.S

Verwijst de veroordeelden solidair tot de **kosten** van de publieke vordering, tot op heden in totaal begroot op de som van **1.889,31 euro**.

Laat de kosten van takeling en stalling van de voertuigen Mercedes (...) en Volkswagen Golf ten laste van de Belgische Staat, tot op heden in totaal begroot op **257,07 euro**.

Legt aan elk van de veroordeelden in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een **geïndexeerde vergoeding** van **51,20 euro**.

OVER DE BURGERLIJKE VORDERING

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij S.K. ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.

De rechtbank veroordeelt eerste beklagde R.S. en tweede beklagde K.K. solidair tot het betalen aan de burgerlijke partij S.K. van een bedrag van 33.000,00 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 15.04.2009 tot op heden, waarna de gerechtelijke intresten.

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij S.B. ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.

De rechtbank veroordeelt eerste beklagde R.S. en tweede beklagde K.K. solidair tot het betalen aan de burgerlijke partij S.B. van een bedrag van 26.500,00 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 01.10.2009 tot op heden, waarna de gerechtelijke intresten.

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij S.P. ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.

De rechtbank veroordeelt eerste beklagde R.S. en tweede beklagde K.K. solidair tot het betalen aan de burgerlijke partij S.P. van een bedrag van 16.000,00 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 01.10.2009 tot op heden, waarna de gerechtelijke intresten.

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij VZW PAYOKE ontvankelijk en gegrond.

De rechtbank veroordeelt eerste beklagde R.S. en tweede beklagde K.K. solidair tot het betalen aan de burgerlijke partij VZW PAYOKE S. van een bedrag van 1,00 euro, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden.

De rechtbank veroordeelt eerste beklagde R.S. en tweede beklagde K.K. solidair tot het betalen aan de burgerlijke partijen S.K., S.B., S.P. en VZW PAYOKE van een rechtsplegingsvergoeding van 5.500,00 euro.

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan (overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.).

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **18A KAMER**,

op 25 oktober 2013, alwaar zetelden:

Mevrouw B., toegevoegd rechter, voorzitter van de kamer

Mevrouw V., rechter,

Mevrouw M., rechter,

Mevrouw G., substituut procureur des Konings

De heer V., griffier